

Várpalotai BANYÁSZ

Üdvözljük Cser- és Ferenc-bánya dolgozóit az élizem cím elnyerése alkalmából

VÁRPALOTA VÁROS PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

V. évfolyam — 19. szám.

ÁRA 30 FILLÉR

Péntek, 1955. május 13.

Az életszínvonal emelésének eszköze

A Központi Vezetőség ez év március 2-4-i határozata rámutat azokra a hibákra, amit az életszínvonal emelésének végrehajtása közben elkövetünk. Megmutatta, hogy a jobboldali nézetek ugyan beszéltek életszínvonal állandó maximális emeléséről, de semmit sem tettek a termelékenység emelése, az önköltség csökkentése érdekében, sőt burkolt formában ellene léptek fel. Az életszínvonal emeléséről beszélni, de ugyanakkor annak gazdasági feltételei biztosításával nem törődni, valóban olcsó demagógia, a nép félrevezetése.

A dolgozó nép anyagi és kulturális viszonyainak állandó javulását és életszínvonalának következetes emelését tűzte ki célul Pártunk Központi Vezetőségének határozata.

A dolgozó nép életszínvonalának következetes emelése azonban megköveteli, hogy szakadatlanul növekedjen mind az iparban, mind a mezőgazdaságban a termelékenység, csökkenjen a termékek önköltsége. Kemény harc folyjon a legszigorúbb takarékoságról, tovább fejleszteni a munkafegyelmet, és az állampolgári kötelezettségek betartását.

Városunk üzemének dolgozói a bánya, a Péti Nitrogénművek, a November 7 Erőmű, az Inotai Alumíniumkohó és a többi üzemek dolgozói harcba indultak a Központi Vezetőség határozatainak megvalósítására, 1955-ös év tervfeladatainak sikeres megoldására.

A tervek teljesítésére és túlteljesítésére, városunk üzemében szocialista mozgalmakat indítottak, és szélesítették ki üzemünk dolgozóit. A tervek teljesítése és túlteljesítéséért folyó harc egyik alapvető eszköze a szocialista munkaverseny. Szóltin elvtárs azt tanítja: „A verseny valójában a szocializmus építésének kommunista módszere, mely a dolgozó milliók tömegeinek lehető legnagyobb fokú aktíválásán alapul.”

Hazánk felszabadulásának 10. évfordulójára városunk üzemében hatalmas méretekben bontakozott ki a szocialista munkaverseny. Ennek keretén belül dolgozónk a több termelésen túl, vállalkozásokat tettek az önköltség csökkentésére, anyagtakarékoságra, a munkafegyelem megszilárdítására, stb.

A versenyszakas idején igen komoly eredmények születtek a munka termelékenységének növelésében, az egy főre eső termelés fokozatosan emelkedett. „A munka termelékenysége — mutatott rá Lenin — ez végeredményben a legfontosabb, a legfőbb az új társadalmi rend győzelme szempontjából.”

A Ferenc-bányánál pl: 1953. I. negyedévéhez viszonyítva, 1955. I. negyedévében a tonna műszakra eső teljesítmény 16 százalékkal emelkedett. Ugyanezen idő alatt, az egy tonna szén kitermelésének költségét 6,43 százalékkal csökkentették.

A termelékenység emelése mellett lényegesen fontos az önköltség csökkentése. A Bezárdó-aknánál 80 darab új vastám beépítésével január és február hónapban 150 ezer forintot takarítottak meg. Az Erő-bánya önköltségi

alkulása 1955. I. negyedévében 1954. egész évi átlagához viszonyítva 6 százalékkal csökkent. Igen helyes kezdeményezés történt Fodor elvtárs részéről, aki a vastámok fokozottabb felhasználásával, tíz százalékos fagegtakarítást vállalt. Ferenc-bányánál fa- és deszkakrablással a megtakarítás összege 51 ezer forintot tett ki.

A Cseri üzemnél az I. negyedévében 119 ezer forint értékű faanyagot takarítottak meg. De komoly eredményt értek el a villamosenergia megtakarításban is, mert az első negyedévében 81 ezer forint megtakarítást értek el. Urescsille biztosításával és a szállítás jó megszervezésével az I. negyedévében érték, hogy a dolgozók átlagteljesítménye 9,7 százalékkal volt magasabb a tervezettnél.

Kiváló eredményt ért el a Péti Nitrogénműveknél Pozsgás Ferenc és Szele János dolgozók, akik helyes javaslatukkal az ahydrált szénter bővítésénél 20.300 kg-nyi vasszerkezet takarítottak meg, 73.080 forint értékben. A péti üzemek anyagmegtakarítása az I. negyedévében 600.000 forintot tesz ki.

A November 7 Erőműben a Gazda-mozgalmak keretében csupán vegyszerekből mintegy 15 ezer forintot takarítottak meg, a TMK karbantartó részlegnél 40 ezer forintot megtakarítást értek el. A Csorba-mozgalmak keretében gazdaságos tüzeléssel 4316 tonna szénem tüzeltek el kevesebbet és 410 ezer forintot takarítottak meg népgazdaságunknak.

Az Inotai Alumíniumkohóban az I. negyedévében 4.767.270 kwó villamosenergiát takarítottak meg.

De vannak olyan vállalatok is városunk területén, különösen az építőiparban, mint a Dunavölgyi Építőanyagipari Vállalat, ahol anyagtakarékoságról és önköltség csökkentéséről beszélni nem is lehet.

A munka termelékenységének emelkedéséhez és az önköltség csökkentéséhez igen nagy segítséget nyújt az újító mozgalom széleskörű bevezetése. A korszerű technológia bevezetése magasabb szaktudást kíván. A képzetebb munkásoknak nagyobb lehetősége van újításra, amely még tovább fejlesztheti a technikát, amelynek azután nagy kihatása van a termelékenység további fokozására.

Városunk üzemében az újító mozgalomban bizonyos visszaesés mutatkozik. Pl: a Szénbányászati Trösztnél 1953-ban 240, 1954-ben 138 és 1955. I. negyedévében mindössze 31 a benyújtott újítások száma. Az újításokért összesen 112.458 forintot fizettek ki, az előkalkulált gazdasági eredmény 1.644.532 forint.

Péti Nitrogénműveknél 1954. I. negyedévében 371 újítási javaslat érkezett be, az előkalkulált érték 906.588 forint. Ebből 16 újítás gazdasági megtakarítása 683.009 forint, 1955. I. negyedévében 154-re csökkent a benyújtott újítások száma, ebből 23 újítás utókalkulációja 530.646 forint. Ebből a példából látható, hogy az újításokkal való törődés a péti üzemeknél sem kielégítő, mert az újítások száma és az újítások által kimutatott megtakarítás jelentős mértékben lecsökkent.

A DISZ kongresszusi verseny hírei

A tanmezőről jelentjük

A tan-mezőn dolgozó fiatalok az április 4. május 1. tiszteletére indított verseny után lendületesen készülnek a DISZ II. kongresszusára.

A 200-as csapaton dolgozott Iker János brigádja. A május 1-i versenyben 147 százalékos átlagteljesítést értek el, most ezt az eredményüket meg akarják tartani, sőt tovább fokozni. Ők is, hasonlóan a többiekhez, az új front előkészítésén dolgoznak és az ottani feltételeknek megfelelően igyekeznek a legjobb munkát végezni. A brigád nem nagy, mindössze három főből áll. Iker János, Andraska Ferenc és Csorba Sándor elvtársakból. Mindhárom fiatal tudja azonban, ha eleget akarnak tenni vállalkásuknak, ugyanakkor eredményesen akarják kivenni részüket az új front előkészítéséből, teljesértékű munkát kell végezniük. Ennek — ahogy Andraska Ferenc elvtárs mondja — egyik legfontosabb előfeltétele a 480 perc teljes kihasználása. Azonkívül teljes rendben adják át a munkahelyet a következő szaknak. De ugyanezt megkövetelik ők is. Hiszen a verseny tanmezőn belül az I-es és a II-es szakok között van. Igyekeznek eredményeket elérni a takarékoság területén is. Tudják, ha maguk részéről megállják a helyüket, az döntően segít, hogy a két szak közötti versenyből az I-es szak kerüljön ki győztesen.

Kézzelel is elérik a 130 százalékot

Az F-4-es gép áll a vajtánu-lók munkahelyén. Így aztán az oda beosztott Varga Sándor elvtárs és brigádja most kézféjtéssel dolgozik, az előkészítésnél. Bizony neki kell gyürkőzni, ha nem akarnak elmaradni a géppel elért eredmények mellett. Mert az F-4-essel májusban átlagosan 130 százalékos teljesítettek, ezenkívül takarékoskodtak is. Amikor a gép előtt nem volt üres csille, kikapcsolták az áramot. A takarékoság persze most is fontos maradt, hogy gép helyett kézi féjtéssel dolgozzanak. Horváth József elvtárs, a brigád másik tagja azt mondja, hogy a fából igyekeznek mindent felhasználni. Nem vágnak fölöslegesen. Birócz József elvtárs, a brigád har-

madik tagja most érkezett vissza az üres csillével. Serényen kell dolgozni, mert a másik szakban dolgozók ugyancsak az F-4-eshez beosztott Nyakas brigád is alaposan szorítja a munkát. Azok sem maradnak le eredményekben. Nem lehet, hogy a két szakban dolgozók F-4-es gép mellé beosztott brigádok közül a Varga brigád legyen a vesztes.

A fiatalok friss lendülettel végzik munkájukat a kongresszusi verseny során, amit még a front átszerelése sem tud hátráltatni. Egyaránt azon vannak, hogy a front mielőbbi átszerelésével újra nekiláthassanak a munkának és új, még szebb eredményeket harcolhassanak ki.

A Németh brigád naponta 5 csillét ad terven felül

A DISZ kongresszusi versenyében résztvesz a Ferenc-bánya 70-es frontján dolgozó Németh Sándor 5 tagú DISZ brigádja. Már a május 1-i versenyben is elérték a 100 százalékos, műszakonként 5 csillével teljesítették túl tervüket, 15 százalékos raboltással dolgoztak, 2 százalékkal csökkentették a meddőjüket.

A kongresszusi versenyben még több raboltást akarnak felhasználni és több vastámot beépíteni. Németh elvtárs brigádvezető Márkus György honvéd csilléssel dolgozik. A brigád továbbra is vállalta az 5 csillét, és ezt a mai napig teljesítik is.

A fiatalok, hiszen a brigád minden tagja fiatal, szeretik a munkát, a szórakozást, és ahogy ők mondják, harcolnak a békéért. A munkahelyen, a magacéltben is a legjobb barátok, és bizonyára, a munkagyőzelembe vetett hitük idézi elő jó kedvüket, és a munka frontján a lendületüket. A brigád jó eredményeivel, a kongresszusi verseny legjobbjai közé tartozik. Gaál József

Másodszor terjesztették fel sztahanovista oklevélre

Mi az, ami legbeszédesebben tanuskodik az emberek életkörülményeiről? Az a környezet, amiben élnek. Az első, amit észrevettem, amikor beléptem Lengyel János vajújár lakásába, kényelmes, szépen berendezett otthon volt. Itt él tehát az az ember, akit kiváló munkájáért másodszor terjesztették fel sztahanovista oklevélre.

Lengyel elvtárs régi bányászcsaládból származik. Ő maga első alkalommal 1935-ben szállt le és azóta egyfolytában a bányában dolgozik. Két évtized telt el azóta

és a kettő közötti óriási különbséget Lengyel elvtárs is érzi.

Közvetlen a felszabadulás után Lengyel elvtársnak nehéz volt az élete, de a jól végzett munka nyomán egyre kevesebb lett a gondja. Elismerték és egymást követték a jutalmazások. Az 1946, 1947-es szénscáták szakaszából gondosan megőrzött oklevelek bizonyítják, hogy Lengyel János vajújár is kivette részét a harcokból, 1948-ban élmunkás-jelvényt kapott, a sztahanovista oklevelet első alkalommal 1954-ben. De anyagiakban is több ezer forintot kitévő pénzüjtelomban részesült már ideig. Csak az elmúlt évben 3400 forint hűségjutalmat kapott. Jelenleg falazási és fenntartási munkákat végez. Sok-

odali tudást, és tapasztalatot igénylő munka ez, de hogy megnyire megálja a helyét, azt a százaléka bizonyítja legbeszédesebben. Az elmúlt hónapban 172, ezt megelőzően pedig 148 századot teljesített és legutóbbi keresete közeljárt a 4000 forinthez.

Még valami jellemző apróságot Lengyel elvtársról. — Nagyon szeret vadászni és ezt ugyan-csak a második évtized hozta el, épp úgy, mint a terrazon álló motorkerékpárt, amit a közelmúltban vásárolt 7000 forintért. Ezek után úgy gondolom, nyugodtan leírhatom: „Lengyel János valóban megálta az élet értelmét.”

A November 7 Erőműben 1954-ben 238 újítást nyújtottak be, az összes megtakarítás 1.351.400 forint, 1955. I. negyedévében az újítások száma 65, a megtakarítás 102.600 forint.

A fenti példából látható, ha az újító mozgalommal törődnek, az nagy lehetőséget nyújt az önköltség csökkentésére.

Az első kiragadott példák igazolják, hogy a termelékenység növeléséhez, az önköltség csökkentéséhez számos út vezet. Mindennél fontosabb azonban, hogy dolgozónk megértse a termelékenység növelésének és az önköltség csökkentésének jelentőségét. Az a munkás, aki felismerte, hogy saját magának, saját népének termel, csodákra képes.

Pártunk célkitűzései a munká-

sok és dolgozó emberek millióinak törekvései, a gazdagabb, szebb, kulturáltabb élet megköveteli, a munka termelékenységének gyorsított emelését. A vezetők kötelessége, hogy sokkal jobban, mint eddig — támaszkodjanak a munkások kezdeményezéseire, kérjék ki javaslataikat, tanácsaikat. Allítsák ezt a felmérhetetlen erőt a termelékenység növelésének, a népjólét emelésének szolgálatába.

Ezek a feladatok megkívánják, hogy pártszervezeteink minden erejűnkkel harcoljanak a termelékenység növelése, és az önköltség csökkentése teljesítéséért. A szakszervezetek segítségével mozgósítsák a dolgozókat tömeget és használják fel a szocialista munkaverseny által adott lehetőségeket. Pártszervezeteink adjanak a

DISZ-szervezeteknek pártmegbízást, hogy előbbre tudják segíteni a szocialista mozgalmak kibontakozását.

Karolják fel a dolgozók kezdeményezéseit, kísérjék figyelemmel észszerűsítő, újító javaslataik megvalósítását. Legfőbb feladat pártszervezeteink előtt, hogy a termelékenység növelése, az önköltség csökkentése, az anyagtakarékoság és a munkafegyelem megszilárdítása mellett napról-napra, hétről-hétre, hónapról-hónapra, egyenletesen és ütemesen teljesítsék a tervfeladatokat. Mert a tervek együttes és maradéktalan teljesítésével érhetjük csak el népünk jólétének fokozatos emelkedését.

Réthalmi Sándor városi párt-végrehajtóbizottság tagja.